

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

255. An Resignatarius teneatur stare locationi vel conductioni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

textus juris civilis apud Paris. n. 8. sufficit hujusmodi qualitatem dignitatis vel Canonicatus adfuisse eo tempore, quo dispositio seu commissio talis sumpsit initium. Paris. nu. 9. dum cit. c. statutum. requirens, ut causæ committantur constitutis in dignitate, requirit solum adesse eam tempore commissionis; qualitas siquidem juncta verbo vel participio verbi intelligenda est secundum tempus verbi vel participii. Paris. n. 10. & sic per consequens sufficit, ut dicta qualitas semel sub vel post datam literarum existat; licet postea deficiat. Paris. n. 11. ac licet ratio dignitatis moveat ad hoc, ut causâ committatur tali constituto in illa; quia tamen non tam ratione sui movet; quàm quia præsumptionem generat majoris peritæ & honestatis in persona habente illam dignitatem, quæ præsumptio etiam, deficiente postmodum dignitate, remanet, ut Gemin. in cit. c. statutum. n. 8. ac proinde ratio illa dignitatis actu existentis non necessario militat tam respectu initii, quàm mediæ & finis seu decursus causæ. Paris. n. 14. Procedit id ipsum & multò magis, dum in commissione nomen proprium & simul dignitatis fuit expressum; sive nomen proprium præcedat, sive subsequatur, adeoque commissio videtur personalis, non realis. Paris. n. 12. citans Imol. in c. quoniam. Abbas, Berouium ibid. n. 91. qui dicat, id in puncto juris esse verius & sustentabile; & quidem, si nomen proprium præcedat, absque dubio delegationem dicendam personalem, juxta Bart. in l. communis servus. ff. de stipulat. servorum. & communem sententiam.

2. Limitanda tamen hæc sententia secunda, ita ut non procedat, si resignans talem dignitatem adsumpserit qualitatem repugnantem, & effectus est incapax talis commissionis seu delegationis, v. g. quia contraxit matrimonium. Paris. num. 15. citans Card. & Imol. in clem. etsi quis. de rescript.

3. Porro dum ille, cui causâ delegata, moritur; delegatio transit ad successorem in dignitate, si dignitatis nomen expressum in delegatione: extinguitur verò, si in delegatione expressum, nomen proprium delegati, juxta c. quoniam Abbas. & AA. communiter in cit. c. Paris. n. 16. sic in specie, dum commissio facta vicario Episcopi expresso nomine hujus dignitatis transit ad successorem in Vicariatu. Paris. n. 17.

Questio 252. Quæ jura & commoda transeant in resignarium?

Respondeo: Præterquam quòd transeat in resignarium verus titulus, etiam si resignanti vel alteri reservata sit omnimoda administratio. Paris. l. 1. q. 16. n. 9. citans Rotam in Abulens. Canonie. 27. Novemb. 1573. transeunt quoque in eum jura omnia & commoda, quæ comperebant resignanti ratione illius beneficii. Paris. cit. quest. 16. n. 1. & 4. citans Bursi. conf. 406. num. 8. vol. 4. cum communi; cum enim resignans amiserit jus omne & possessionem juxta dicta, habeturque pro mortuo, nequit se amplius intromittere in tali beneficio. Paris. ibid. n. 2. Pari modo transeunt hæc omnia in successorem non resignarium, dum nimirum resignatio fuit simplex, & non conditionalis seu in favorem; quia urget eadem ratio. Paris. cit. q. 16. nu. 5. sic instantia cœpta per resignantem in eo statu, in quo reperitur, transit ad resignarium; cum communis sit, instantiam cœptam per prædecessorem transire in singularem successorem, juxta Bart. in l. Lucius, §. rogatus. ff. ad Trebell. Paris.

cit. q. 16. nu. 10. juncto. n. 14. & 15. Unde jam resignarius potest repetere à resignante omnia jura illius beneficii, puta, instrumenta, privilegia, concessionem, infeudationem, locationem & similia, juxta Abb. communiter receptum in c. cum pridem. de pactis n. 5. dicta namque jura inutilia penes resignantem & utilia resignatario, ad hæc spectant. Paris. q. 16. n. 11. & 12. Non tamen hinc sequitur, quòd qui habuit usufructum super aliquibus rebus, quamdiu tale beneficium vel dignitatem v. g. Abbatialem habuisset, dimissa seu resignata illa dignitate usufructus ille transeat ad successorem, sed finitur morte naturali vel civili, juxta §. finitur. institur. de usufructu. Paris. cit. q. 16. n. 62. juncto n. 66.

Questio 253. An, & quando resignarium teneatur justificare jus resignantis?

Respondeo: Nisi resignans probetur triennialis pacificus possessor immediate ante resignationem, teneri illum justificare titulum resignantis, tradit Lott. l. 3. q. 14. nu. 85. citato Cassador. decis. 2. num. 5. & 6. de causa poss. & propriet. Quòd ipsum tamen idem Lott. n. 86. sanè intelligendum ait, nimirum ubicunque opponeretur de hoc defectu tituli per legitimum contradicentem, puta, venientem ex diversa vacatione, & qui jam titulum suum justificasset; tunc enim resignarium, etiam si sit in possessione (quæ alioquin eum excusat à quacunque justificatione sui tituli, juxta reg. cogi. c. de pet. heredit. & Cassador. ubi ante num. 4.) posse compelli ad talem verificationem; nam cum actor probaverit suam intentionem plenè justificare. Ac proinde illi non sufficit præsumptio, quæ aliàs est pro possessore, ita Lott. loc. cit. nu. 87. citans Calder. conf. 10. in fine. de probat. & Rotam.

Questio 254. An, & quando resignarius probare debeat valorem resignationis?

Respondeo: Is, qui se fundat in resignatione, Rex qua jus suum deducat, seu deducens resignationem tanquam fundamentum sui juris, probare tenetur resignationem non tantum veram, sed & validam. C. Luc. de benef. d. 94. n. 11. citans Bursat. decis. 830. & 539. n. 4. recent. to. 3. Unde & resignarius seu provisor ex resignatione in hoc casu tenetur probare affirmativam factam publicationis (quia hæc publicatio spectat ad valorem resignationis) etiam de cetero, dum agitur de executione novæ impetrationis ex non facta publicatione negativa publicationis per impetrantem, utpote allegantem eam tanquam fundamentum suæ intentionis, concludenter probanda sit. C. Luca. loc. cit.

Questio 255. An resignarius teneatur stare locationi vel conductiõni factæ per resignantem?

Respondeo primò: Successor in beneficio stare tenetur locationi per antecessorem in beneficio factæ, si locatio nomine Ecclesiæ facta. Tond. in qq. benef. p. 1. c. 66. n. 1. citans Peregrin. in tr. de fideicom. 4. 40. nu. 58. Mantica. de tacti. convent. l. 5. tit. 10. n. 22. limitat. §. Anton. de Marin. l. 1. resol. c. 259. n. 18. eò quòd generalis sit regula: administratores omnes teneri ratam habere locationem factam per antecessorem. Tond. loc. cit. n. 2. ex Covar. l. 2. variat. resol. c. 15. n. 6. qui etiam

lam *ibid.* existimat: tunc nomine Ecclesie factam locationem, quando reditus non ad praelatum, qui simplex administrator est, pertinent, sed ad Ecclesiam, quamquam Tond. *num. 4.* & alias asserat conjecturas facta locationis nomine Ecclesie ex Socin. *Sen. conf. 34. n. 4. vol. 3.* veluti si contraxit expressio officii nomine, modò locatio sit utilis Ecclesie; Item si onus Ecclesie fuit in iunctum (sicut contra præsuntur facta nomine proprio, si onus ipsi Reçtori fuit in iunctum, vel si is nomine proprio expresso vocatus fuit locator) item si plura pacta Ecclesie utilia sint apposita &c. ac tandem remittat ad Mantie. *l. 5. de acir. & ambig. convent. tit. 13. n. 16. & seq.*

2. Respondeo secundò: Quando locatio facta nomine proprio, non tenetur successor illi stare. Ita Tond. *cit. nu. 1.* & AA. ab eo *ibid.* citati. Item Paris. *l. 1. g. 16. n. 47.* Idque siue successerit in beneficio per obitum, siue per resignationem vacante (etiam in casu licito, puta, dum locatio facta ad triennium, ultra quod facta non valet locatio bonorum Ecclesie ex constit. Pauli II, quæ incipit *ambrosia. in extrav. tit. de rebus Eccles. non alienand. de quo vide Tond. loc. cit. à nu. 7.*) Item siue resignatio facta simpliciter, siue in favorem. Tond. *loc. cit. à n. 20.* citans Covar. *ubi ante. Trentacinq. l. 3. tit. de locatione. ref. 3. n. 8.* Cancr. *l. 1. par. resol. c. 14. n. 45.* & specialiter Barb. *in l. si filiofamili. §. fin. ff. solut. matrim. num. 19.* & Anton. de Marin. *quotid. resolut. c. 259. n. 11.* pro eo, quòd in resignatione in favorem resignatarius non teneatur stare locationi factæ per resignantem contra Lovet. *in recollect. arrest. lib. 8. n. 11.* etiam addit in fine, & alios quosdam doctores Gallos, distinguentes & admittentes, non tenentur successor stare locationi antecessoris resignantis purè seu simpliciter; secus si is resignavit in favorem. Item contra Gratian. *discept. ser. 606. nu. 20.* & alios apud Tond. *n. 12. & 13.* tenentes simpliciter, teneri stare successorem per resignationem locationi, non tamen teneri successorem per obitum. Ratio responsionis est in primis contra hos postremos; quia mors & resignatio beneficii æquiparantur, & resignans dicitur mortuus in beneficio, & ideo omnes obligationes eius occasione præstitæ per resignationem admissam extinguuntur. Tond. *n. 24.* Dein ratio generalis responsionis est quòd successor in beneficio non potest repræsentrare personam antecessoris, nec potest dici successor universalis; cum non succedat in omnibus bonis; imò nec succedat ex persona, nec ex jure cedentis, sed ex novo jure, quod creatur, & in eum transfertur ab habente potestatem conferendi, ut bene Abbas *in c. una. de jurepatr. n. 5.* quæ ratio æquè concludit in resignatione purà, ac in conditionali factà in favorem. Tond. *loc. cit. n. 21.* Nec obstat, quòd quando usufructus finitur facto usufructuarii, successor teneatur stare conditionibus prioris possessoris, praelatus autem seu Reçtor beneficii habeatur loco usufructuarii; nam etsi æquiparatio usufructuarii & beneficiati admittatur passim à DD. non tamen in omnibus procedit; præsertim ubi est diversa ratio, prout est in præsentibus; siquidem quando usufructuarius renunciat in favorem proprietarii vel alterius, successor ille jus & causam habet à renunciante, quod, ut dictum, in resignatione beneficii fecus est; quia resignatarius derivat jus à collatore habente potestatem conferendi, & in Ecclesia non dantur successiones hæreditariæ, aut

ex jure auctorum, sed ex collatione Superiorum, & ideo succedens in usufructu ex facto, nimirum renunciatione usufructuarii tenetur stare colono, non autem qui succedit in beneficio. Tond. *n. 26.*

3. Respondeo tertio: Quin etiam si conductor pretium suæ conductionis anticipatè solverit, non liberatur erga beneficii successorem, sed agere duntaxat potest conductor contra hæredes & bona locatoris defuncti (quemadmodum præscindendo etiam ab ista anticipata solutione procedit effectus locationis, nimirum, ut conductor agere possit contra fidejussores & hæredes praelati locantis ad consequendum suum interesse. Tond. *n. 16.* citans Barb. *ubi supra.* & de prest. *Ep. alleg. 94. n. 12.*) Tond. *n. 33.* citans Carocium *de locat. p. 3. q. 1. de reb. Eccl. locand. n. 75.* Menoch. *conf. 1134. n. 6. vol. 12. &c.* Nam quidquid distinguant Tusch. *cit. l. conclus. 419. n. 21.* Abbas & alii post Trid. *sess. 25. c. 11.* generaliter statuendum est, locationes factas per anticipatas solutiones, quocunque privilegio non obstante, nullas & invalidas esse in præjudicium successorum, etsi agi possit contra hæredem locatoris, si sit solvendo. Tond. *n. 34.* citans Barb. *in l. si filiofamili. §. fin. ff. solut. matrim. n. 27.* Porro anticipata solutio dicitur, non solum si fiat pro futuris annis, verum etiam pro eodem anno, sed ante fructuum collectionem; quia Reçtor beneficii, si decedat ante fructus collectos, & à solo separatas, non potest de illis disponere, sed reservandi sunt successoribus, & illi debentur, prout generaliter de omnibus fructibus inexactis statutum per Bullam Jul. III. confirmatam per Urban. VIII. 5. Aprilis 1628. nec non ex juris communis dispositione: & hinc solutiones factæ per conductorem pro fructibus nondum per eum perceptis non liberant solventem, utpote factæ non legitimo creditori, imputetque sibi idipsum conductor, utpote sciens mortè locatoris supervenire potuisse. Tond. *n. 35. & 36.* citans Ferret. *conf. 225. n. 5. & 6.* Quod ipsum tamen limitatur ita, ut si conductor probaret pecunias solutas Reçtori mortuo conversas fuisse in utilitatem Ecclesie, successor illas repetere nequeat, saltem pro rata versionis. Tond. *nu. 37.* citans Barb. *ubi ante. Quin. conf. 60. n. 1. vol. 1. &c.* ac dicens idem esse si probetur, pecunias illas versas in alimenta studentium ejusdem collegii, eò quòd successor teneatur solvere debita contracta per antecessorem pro alimentis maxime favore studiorum, citat pro hoc Barb. *de pot. Ep. alleg. 94. n. 4.* Rebuff. *de privileg. Scholar. privi. 26. n. 92.* Vide plura de hac materia successoris tam in beneficialibus, quàm aliis quoad effectum locationis apud Tusch. *loc. cit. uti & conclus. 918. & 420.* Barb. *in c. fin. ne praelati vices suas, & in l. emptorem. c. de locato & conducto. Marechot. l. 1. par. resol. c. 18. &c.* apud Tond. *n. 38.*

Quæstio 156. An resignatarius teneatur stare transactioni factæ per resignantem?

Respondeo affirmativè. Paris. *l. 1. g. 16. n. 68.* citans Rebuff. *conf. 104. num. 21.* ac dicens esse communem; eò quòd transactio potius fiat inter Ecclesias & dignitates quàm inter personas, & veniens de transact. & ibi communiter AA. Et quæ fiunt nomine dignitatis, transeunt & ligant successorem, c. quoniam Abbas. *de off. deleg. & ibi communiter DD.* Paris. *n. 69.* modò tamen transactio facta in utilitatem Ecclesie, & ad sit confirmatio Papa, Paris. *nu. 70.* citans Rebuff. *ubi ante.* & DD. **COMMUNIS**